

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 9Co/104/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4418201241
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Marčeková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2022:4418201241.2

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Marčekovej a členiek senátu Mgr. Ingrid Radošickej Vallovej a Mgr. Andrey Szombathovej-Polákovej v právnej veci žalobcov: 1. O. G., nar. XX. XX. XXXX, bytom Z. I., E. XXXX/X, 2. P. U., nar. XX. XX. XXXX, bytom Z. I., Ľ. V. XXXX/XX, obaja zast. JUDr. Soňou Soboňovou, advokátkou, so sídlom Nové Zámky, F. Kapisztóryho 2, IČO: 50 364 511, proti žalovaným: 1. E. B., nar. XX. XX. XXXX, bytom Z. I., L. XX, 2. T. B., nar. XX. XX. XXXX, bytom Z. I., L. XX, obaja zast. JUDr. Karolom Pešlom, advokátom, so sídlom Nové Zámky, Hlavné nám. 7, o určenie vlastníckeho práva, o odvolaní žalovaných proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 31. mája 2021 č. k. 4C/19/2018-311 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie z r u š u j e a vec mu vracia na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1.1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie určil, že žalobcovia v 1. a 2. rade sú podielovými spoluvlastníkmi nehnuteľností nachádzajúcich sa v obci Z. I., katastrálnom území Z. I., evidovaných Okresným úradom Nové Zámky, odbor katastrálny, ako novovytvorené parcely registra „C“, čísla parciel určené znaleckým posudkom Ing. Yvety Strhanovej č. 1/2019 zo dňa 11. 01. 2019 v znení jeho Doplnenia č. 1 zo dňa 08. 04. 2020 a geometrického plánu č. 742/20 ako: parcela č. 8935/6 - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 19 m², parcela č. 8947/4 - ovocný sad o výmere 3452 m², parcela č. 8950/4 - vinica o výmere 769 m², parcela č. 8951/4 - ovocný sad o výmere 5517 m², parcela č. 8952/4 - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 126 m², parcela č. 8952/6 - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 117 m², s podielom žalobkyne v 1. rade, pani O. G., rod. U., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom E. XXXX/X, Z. I. o veľkosti 1/2 k celku a s podielom žalobcu v 2. rade, pána P. U., rod. U., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom Ľ. V. XXXX/XX, Z. I. o veľkosti 1/2 k celku. Znalecký posudok Ing. Yvety Strhanovej č. 1/2019 zo dňa 11. 01. 2019 v znení jeho doplnenia č. 1 zo dňa 08. 04. 2020 a geometrickým plánom č. 742/20 je súčasťou rozsudku. O trovách konania rozhodol tak, že žalobcovia v 1. a v 2. rade majú nárok na náhradu trov konania voči žalovaným v 1. a v 2. rade v rozsahu 100%, o výške ktorej rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník. Rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 137 písm. c) CSP, § 1 písm. a), b), § 2 ods. 1 zák. č. 140/2014 Zb. o nadobúdaní vlastníctva poľnohospodárskeho pozemku a o zmene a doplnení niektorých zákonov, § 42 ods. 2 písm. c) zák. č. 162/1995 Zb. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (katastrálny zákon), § 1 ods. 2 nariadenia SNR č. 104/1946 Sb. n. SNR, § 2 ods. 1 prvá a druhá veta, ods. 3 zák. č. 148/1947 Zb. o opatreniach k zavedeniu československo-maďarskej dohody o výmene obyvateľstva, § 1, § 2 prvá veta, § 3 ods. 1, 4 vládneho nariadenia č. 30/1948 o majetku, ktorý zanechali v Československej republike osoby presťahované do Maďarska podľa československo-maďarskej dohody o výmene obyvateľstva a uviedol, že z výpisu z LV č. XXXX kat. úz. Z. I. súd zistil, že k nehnuteľnosti, ktorá je predmetom tohto konania, t. j. k parcele č. 4081/17 - orná pôda o výmere 10 000 m² je v bode I a 2 v časti B zapísané vlastníctvo v prospech žalobcu v 1. rade v podiele 1 k celku a v prospech žalobcu v 2. rade v podiele 1 k celku. V poznámke k obom

vlastníkom je uvedené: „hodnovernosť údajov katastra k par. reg. EKN č. 7081/7/ zrejme nesprávnosť v písaní, správne má byť 4081/7/, je spochybnená. Vlastnícke právo je evidované aj v LV č. XXXX k časti parcely reg. EKN č. 4081/7, P1164/14“. Z výpisu z LV č. XXXX kat. úz. Z. I. súd zistil, že k nehnuteľnosti, ktorá je predmetom tohto konania, t. j. k parcele č. 4081/7 - orná pôda o výmere 63 948 m² je v bode I v časti B zapísané vlastníctvo v prospech žalovaných v 1. a v 2. rade v podiele 1/1 k celku. V poznámke k obom vlastníkom je uvedené: „, hodnovernosť údajov katastra k par. reg. EKN č. 4081/7 je spochybnená. Vlastnícke právo je evidované aj v LV č. XXXX k časti parcely reg. EKN č. 4081/7, P1164/14“. Žalobcovia v 1. a v 2. rade vlastníctvo k nehnuteľnosti, a to par. reg. EKN č. 4081/7 - orná pôda o výmere 10 000 m² nadobudli na základe uznesenia o dedičstve sp. zn. D4810/92, Dnot 274/93 po neb. O. U.. Na základe Nájomnej zmluvy za užívanie pôdy zo dňa 15. 10. 1996 prenajal žalobca v 1. rade firme Poľnohospodár Nové Zámky, a. s. nehnuteľnosť, a to par. reg. č. 4081/7 o výmere 10 000 m². Nová nájomná zmluva medzi tými istými stranami bola uzatvorená dňa 12. 02. 2001, ako aj dňa 01. 08. 2005 a dňa 21. 11. 2016. Nájomná zmluva bola uzatvorená aj medzi Poľnohospodár Nové Zámky, a. s. a žalobkyňou v 2. rade dňa 21. 11. 2016 k tej istej nehnuteľnosti v podiele 1. Žalovaní nadobudli nehnuteľnosť kúpnu zmluvou zo dňa 16. 10. 2002 od P. K.. P. K. nadobudol predmetné nehnuteľnosti po svojej matke T. E. na základe rozhodnutia bývalého Štátneho notárstva v Nových Zámkoch sp. zn. 4D 1954/79-18 zo dňa 08. 02. 1980. P. K. na základe nájomnej zmluvy od 01. 01. 1995 prenajal predmetné nehnuteľnosti Poľnohospodár Nové Zámky, a. s., dodatkom k nájomnej zmluve č. 61/06 z 01. 01. 2015 prenajal žalovaný v 1. rade predmetné nehnuteľnosti takisto firme Poľnohospodár Nové Zámky, a. s. Nahliadnutím do pôvodnej PKN vložky č. 4052 kat. úz. Z. I. (U.-Y.) súd zistil, že v časti A1 bola zapísaná parc. č. 4081/7 ako oráča o výmere 63 948 m². Pôvodným vlastníkom tejto nehnuteľnosti bol uvedený v časti B2 K. E. v podiele 2/3 spolu s manželkou T., rod. K. v podiele 1/3. Na základe zápisu z 12. decembra 1947 bolo zapísané pod bodom B3, že sa poznamenáva konfiškácia podľa požiadania PPPR v Bratislave - pracovnej skupiny 10 v Nových Zámkoch zo dňa 05. 12. 1947 č. 4095/47/10-B. Zo zápisnice zo dňa 7. decembra 1948, napísanej na úrade Správnej komisie mesta Nové Zámky na zasadnutí Miestnej roľníckej komisie na strane č. 2 súd zistil, že čiastku majetku K. E. ponechala komisia na výkup na základe predchádzajúceho konfiškačného rozhodnutia a bez ohľadu na rozhodnutie Konfiškačnej komisie v Nových Zámkoch zo dňa 24. 06. 1948, a to z výmery 275 955 m² prideluje časť o výmere 10 000 m², par. č. 4081/17 P. U. a manželke O., rod. A.. Z overenej kópie Výmeru vydaného Poverením pôdohospodárstva a pozemkovej reformy v Bratislava o vlastníctve pôdy č. 6446/948-10/B mal súd za preukázané, že výmer bol vydaný v prospech P. U. a manželka O., rod. A.. Predmetom výmeru boli nehnuteľnosti zapísané vo PKN vložke č. 4052 ako parc. č. 4081/7 - roľa o výmere 10 000 m², ktorá podľa výmeru patrila K. E. v celku. Tieto nehnuteľnosti mali nadobudnúť na základe výmeru P. U. a jeho manželka O., rod. A., každý v pomere jedna polovica. Výmer, ktorý predložili žalobcovia do spisu, obsahuje dátum 18. decembra 1948 a nečitateľný podpis osoby, ktorá ho vydala (povereníka), pečiatku úradu, ktorý ho vydal. Z rozhodnutia Štátneho notárstva v Nových Zámkoch č. 4D1954/79-18 zo dňa 08. 02. 1980, mal súd za preukázané, že v tomto konaní bolo prejednané dedičstvo po T. E., rod. K., nar. XX. XX. XXXX, ktorá zomrela XX. XX. XXXX, parc. č. 4081/7 v PKN vložke č. 4052 podľa bodu B2 v celosti nadobudol P. K.. P. K. na kúpnej zmluve zo dňa 16. 10. 2002 predal žalovaným v 1. a v 2. rade do ich bezpodielového spoluvlastníctva okrem iných nehnuteľností, aj par. č. 4081/7 označenú ako orná pôda o výmere 63 948 m², zapísanú na LV č. XXXX pre kat. úz. Z. I.. Z rozhodnutia Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. D4810/92, Dnot 274/93 vo veci dedičstva po neb. O. U., rod. A. súd zistil, že žalobcovia v 1. a v 2. rade nadobudli rovnakým dielom každý v jednej polovici nehnuteľnosti v kat. úz. Z. I., v PKN vložke č. 4052 ako par. č. 4081/17- roľa o výmere 10 000 m². Z Ideového parcelačného plánu skonfiškovanej pôdy bývalého vlastníka K. E. zo dňa 26. 10. 1948 je zrejme, že bola skonfiškovaná aj par. č. 4081/7 v kat. úz. Z. I.. Z rozhodnutia Poverenia pôdohospodárstva a pozemkovej reformy - sekcia B, Pracovná skupina pre pozemkovú reformu v Nových Zámkoch č. 4905/47-10/B. zo dňa 05. 12. 1947 súd zistil, že Okresnému súdu v Nových Zámkoch bol podaný návrh na základe § 5 ods. 1 zákona č. 90/1947 Sb., aby v pozemkovej knihe katastrálneho územia Z. I. bol urobený zápis vo vložke č. 4052 (okrem iných) na nehnuteľnosti zapísané na meno K. E. a manž. T., rod. K. v celosti boli konfiškované rozhodnutím Konfiškačnej komisie v Nových Zámkoch zo dňa 2. decembra 1946 čís. 31/24.3/46. Okresný súd vydal uznesenie pod sp. zn. Čd 3642/47 dňa 13. 12. 1947, ktorým návrhu vyhovel a nariadil vyznačiť konfiškačné pokračovania okrem iných aj vložke 4052 kat. úz. Z. I.. Z rozsudku Okresného ľudového súdu v Nových Zámkoch sp. zn. Tľud 141/46 zo dňa 08. 01. 1947 bolo zistené, že obžalovaný K. E., nar. XX. XX. XXXX sa oslobodzuje spod obžaloby pre trestný čin kolaborantstva. Z rozhodnutia Konfiškačnej komisie v Nových Zámkoch č. 6/48.II zo dňa 24. 06. 1948 bolo zistené, že K. E. a manželka T., rod. K. nie sú osobami, na ktoré sa vzťahuje ustanovenie § 2 ods. 1 nar. č. 104/1945 v znení nar. č. 64/1946 Sb. n. SNR a nar. č. 89/1947 Sb. n. SNR, a preto nie je

ich pôdohospodársky majetok skonfiškovaný. Žalobcovia predložili rozhodnutie - koncept Povereníctva pôdohospodárstva a pozemkovej reformy zo dňa 06. 02. 1950, ktorým bolo K. E. oznámené, že jeho majetok bol Konfiškačnou komisiou v Nových Zámkoch skonfiškovaný a ku dňu 01. 10. 1948 bolo z majetku odobraté a pridelené prídelencom 2 759 552 m² a prídelci ihneď vstúpili do držby a užívania, jedná sa okrem iných o nehnuteľnosť v kat. úz. Z. I. zapísané vo vložke č. 4052. Žalobcovia sa pôvodne domáhali určenia vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, a to k par. registra EKN č. 4081/17 - orná pôda o výmere 10 000 m², ktorá nehnuteľnosť je zapísaná na LV č. XXXX pre kat. úz. Z. I.. Na tomto LV bola spochybnená hodnovernosť údajov katastra k tejto parcele, a to z toho dôvodu, že na LV č. XXXX v časti parc. reg. EKN č. 4081/7 - orná pôda o výmere 63 948 m² je evidované vlastnícke právo v prospech žalovaných v 1. a v 2. rade. Z oznámenia Okresného úradu Nové Zámky, katastrálny odbor vyplýva, že z pôvodnej PK par. č. 4081/7 evidovanej vo vložke č. 4052 bola vytvorená par. č. 4081/17, ktorá bola pridelená JH. U. a manželke O., rod. A. na základe ideového parcelačného plánu skonfiškovanej pôdy. V tomto prípade ide o duplicitne evidované vlastnícke právo k časti výmery - 10 000 m² z pôvodnej PK par. č. 4081/7 evidovanej v BSM žalovaných v celosti, nadobudnutej na základe kúpnej zmluvy V-4147/02 a zároveň k prídellovej par. č. 4081/17 o výmere 10 000 m² nadobudnutej žalobcami u každého v podiele jedna polovica, na základe uznesení o dedičstve sp. zn. D 4809/92, D 4810/92. Z dôvodu existencie duplicitného vlastníctva k tej istej nehnuteľnosti odkázal kataster duplicitných vlastníkov na doriešenie vecí mimosúdnou dohodou, resp. cestou príslušného súdu.

1.2. Súd skúmal ako prejudiciálnu otázku, či majú žalobcovia v tejto právnej veci naliehavý právny záujem na podanie žaloby, tak ako to predpokladá § 137 písm. c) CSP. Súd mal za preukázané, že na LV č. XXXX kat. úz. Z. I. a na LV č. XXXX sú ako duplicitní vlastníci uvedení žalobcovia a žalovaní - naliehavý právny záujem na určení vlastníckeho práva k uvedeným nehnuteľnostiam zo strany žalobcov bol teda preukázaný, naliehavý právny záujem je preukázaný vždy, ak sa jedná o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti (rozsudok NS SR sp. zn. 2 Cdo 163/2005). V danom prípade bolo predmetom konania určenie vlastníckeho práva žalobcov k par. reg. EKN č. 4081/17 o výmere 10 000 m² - orná pôda vedenej na LV č. XXXX pre kat. úz. Z. I.. Po nahliadnutí do LV XXXX pre kat. úz. Z. I. súd zistil, že k par. č. 4081/7 o výmere 63 948 m² - orná pôda sú vedení ako vlastníci žalovaní v 1. a v 2. rade. S poukazom na hore uvedené skutočnosti mal súd za to, že v prípade, ak predmetom konania je par. reg. E, je potrebné v zmysle zák. č. 140/2014 Z. z. o nadobúdaní vlastníctva poľnohospodárskeho pozemku a o zmene a doplnení niektorých zákonov usporiadať vlastnícke práva k pozemkom tak, aby boli jasne a zreteľne zapísané v katastrálnej mape, preto vyzval žalobcov, aby predložili geometrický plán, ktorým by boli zamerané pozemky reg. E a zapísané na základe geometrického plánu, ako pozemky reg. C, pričom súd prihliadal na usporiadanie vlastníckych práv k pozemkom s poukazom na zákaz drobenia pôdy. Vzhľadom na to, že geometrickým plánom znalkyne Ing. Yvety Strhanovej boli zamerané parc. reg. E a zapísané ako novovytvorené par. reg. C, boli tieto nehnuteľnosti jasne a zreteľne zamerané v teréne, boli vytýčené hranice na mieste samom, teda sa odstránila duplicita zápisu parcel, ktoré boli zapísané ako par. reg. E, a ktoré na základe geometrického plánu boli špecifikované ako riadne vyznačené ako novovytvorené par. reg. C, stali sa presne identifikovateľnými pozemkami reg. CKN. Súd mal v konaní za preukázané, že žalobcovia nadobudli vlastnícke právo titulom dedenia po svojom právnom predchodcovi, a to po nebohej O. U., rod. A., a to na základe rozhodnutia Okresného súdu v Nových Zámkoch sp. zn. D 4810/92, Dnot 274/93. O. U. bola manželkou P. U. a spolu s manželom na základe výmeru č. 6446/98-10/B nadobudli nehnuteľnosti zapísané v PKN vložke č. 4052 kat. úz. Z. I., ako par. č. 4081/17 - roľa o výmere 10 000 m². Túto skutočnosť namietali žalovaní, ktorí v konaní dôvodili, že vlastnícke právo k nehnuteľnosti nadobudli na základe kúpnej zmluvy zo dňa 16. 10. 2002, ktorou nadobudli do vlastníctva nehnuteľnosti vedené v kat. úz. Z. I., ako par. č. 4081/7 - orná pôda o výmere 63 948 m² od právneho nástupcu neb. T. E., rod. K., a to od P. K.. Žalovaní namietali, že pôvodnému vlastníkovi K. E. nehnuteľnosti, zapísanej PKN vložke č. 4052 pre kat. úz. Z. I., neboli predmetné nehnuteľnosti konfiškované, pretože K. E. bol oslobodený na základe rozhodnutia súdu pre trestný čin kolaborácie rozsudkom z 08. 01. 1947, na základe rozhodnutia konfiškačnej komisie bol K. E. s manželkou T. označení ako osoby, na ktoré sa vzťahuje ustanovenie nariadenia č. 104/1945 Sb., preto ich majetok nebol skonfiškovaný. Žalobcovia však v konaní predložili dôkazy, ktoré svedčia o tom, že na základe zápisnice úradu Správnej komisie mesta Nové Zámky zo 07. 12. 1948 bol stanovené, že konfiškovať K. E. obdržia P. U. a manželka O., rod. A., a to par. č. 4081/17 o výmere 10 000 m². Okrem toho predložili rozhodnutie Povereníctva pôdohospodárstva a pozemkovej reformy č. 648/1950, ktorým bolo K. E. oznámené, že sa konfiškujú z jeho majetku ku dňu 01. 10. 1948, okrem iného aj nehnuteľnosť v PKN vložke č. 4052 kat. úz. Z. I.. Z obsahu týchto listín je zrejmé, že došlo ku konfiškácii majetku K. E. a jeho manželky T.

1.3. Výmer o vlastníctve pôdy je verejnou listinou dokazujúcou vlastnícke právo prídelcu k pridelenej poľnohospodárskej nehnuteľnosti, na základe ktorej príslušný knihovný súd urobí záznam vlastníckeho práva v prospech prídelcu bez podmienky dodatočného ospravedlnenia (§ 1 ods. 2 nar. č. 104/1945 Sb. n. SNR). Poverenictvo pôdohospodárstva a pozemkovej reformy vydávalo podľa nariadenia SNR č. 104/1945 Sb. a nariadenia SNR č. 104/1946 Zb. výmery o vlastníctve pôdy, okresné národné výbory podľa zák. č. 142/1947 Zb. a zák. č. 46/1948 Zb. vydávali prídelové listiny. Tieto výmery a prídelové listiny boli a aj v súčasnosti sú dokladmi o vlastníctve prídelcov k prideleným nehnuteľnostiam a sú v zásade vkladu schopnými listinami pre zápis nadobudnutého vlastníctva do katastra nehnuteľností. Aby mohli byť vkladu schopné (so všetkými dôsledkami z toho plynúcimi), museli byť tieto listiny právne perfektné (rozsudok NS SR sp. zn. 1Cdo/56/2003). Všeobecné súdy nie sú oprávnené skúmať ich platnosť, či zákonnosť mimo rámca správneho súdnictva, ale zásadne len so zreteľom na to, či išlo o nulitné akty, teda o akty, ktorých vady sú tak závažné (čo do zápornej kvality vady), že sa neuplatní prezumpcia ich správnosti. Také akty nevyžadujú zvláštny proces na odstránenie vady (alebo aktov samých), ale nikto ich nemusí rešpektovať a od začiatku sa na ne hľadí ako na akty neexistujúce. Ak bol výmer vydaný k tomu oprávneným subjektom a obsahuje všetky podstatné náležitosti, má povahu verejnej listiny so všetkými z toho vyplývajúcimi právnymi dôsledkami. Ak výmer nevydal kompetentný orgán, prípadne v ňom chýbajú zákonom požadované náležitosti, nejde o listinu verejnú. Právnym následkom vady takejto listiny nie je teda jej neplatnosť, ale skutočnosť, že listina povahu verejnej listiny nemá, a teda, že nie je spôsobilá vyvolať účinky predpokladané v § 1 ods. 2 nariadenia.

1.4. Súd po vykonaní dokazovania zistil, že Výmerom vydaným Poverenictvom pôdohospodárstva a pozemkovej reformy v Bratislave o vlastníctve pôdy č. 6446/948-10/ boli pridelené do vlastníctva prídelcom P. U. a manželke O., rod. A. bývalého vlastníka K. E. v celku. Jednalo sa o nehnuteľnosti zapísané v PKN vložke č. 4052 ako parc. č. 4081/7 - roľa o výmere 10 000 m². Žalobcovia sa po zmene žaloby domáhali určenia vlastníctva k parcelám registra CKN, a to parcele č. 8935/6 - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 19 m², parcele č. 8947/4 - ovocný sad o výmere 3 452 m², parcele č. 8950/4 - vinica o výmere 769 m², parcele č. 8951/4 - ovocný sad o výmere 5 517 m², parcele č. 8952/4 - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 126 m², parcele č. 8952/6 - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 117 m², s podielom žalobkyne v 1. rade, pani O. G., rod. U., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom E. XXXX/X, Z. I., o veľkosti 1/2 k celku a s podielom žalobcu v 2. rade, pána P. U., rod. U., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom L. V. XXXX/XX, Z. I., o veľkosti 1/2 k celku, pričom znaleckým dokazovaním - znaleckým posudkom č. 1/2019 znalkyne Ing. Yvety Strhanovej bolo v konaní preukázané (spolu s jeho doplnkom č. 1 a odborným vyjadrením), že zamerané pozemky sú vytvorené podľa výmerov o vlastníctve pôdy z pôvodných parciel EKN č. 4081/7 a 4081/17. Žalobcovia sú právnymi nástupcami po nebohej O. U., rodenej A., a to na základe uznesenia Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. D 4810/92, Dnot 274/93. V dedičskom konaní nadobudli hore uvedené nehnuteľnosti do podielového spoluvlastníctva každý v jednej polovici. Žalovaní odvodzovali svoje vlastnícke právo od kúpnej zmluvy, uzavretej s P. K., ktorý je právnym nástupcom nebohej T. E., rodenej K., pričom namietali, že pôvodnému vlastníkovi K. E. neboli skonfiškované pozemky, lebo bol oslobodený spod trestného činu kolaborantstva, navyše bolo vydané rozhodnutie, ktorým sa rozhodlo, že K. E. a T. E., rodená K. nie sú osobami, ktorými by mal byť skonfiškovaný majetok. Následne však po tomto rozhodnutí opätovne bolo rozhodnuté o tom, že časť majetku K. E. a T. E., rodená K. miestnou roľníckou komisiou bola pridelená do majetku P. U. a manželky O., rod. A., a to zápisnicou zo 07. 12. 1948. O tom, že to nebol len svojvoľný akt miestnej roľníckej komisie, svedčí aj skutočnosť, že K. E. a T. E., rodená K. bolo Poverenictvom pôdohospodárstva a pozemkovej reformy listom zo 06. 02. 1950 oznámené, že k 01. 10. 1948 im bol odobratý a konfiškovaný majetok a pridelený prídelcom pracovnou skupinou. Konfiškácia na základe rozhodnutia Konfiškačnej komisie z 02. 12. 1946 pod č. 31/24.3/46 bola oznámená aj Okresnému súdu Nové Zámky a bol podaný návrh o vyznačenie konfiškácie na nehnuteľnosti zapísané na meno K. E. a T. E., rodená K., ktorému návrhu súd vyhovel uznesením z 13. 12. 1947. Ani jedno z týchto rozhodnutí nebolo zrušené ani súdom, ani žiadnym správnym orgánom. Súd teda dospel k tomu záveru, že výmer o vlastníctve pôdy z 18. 12. 1948 spĺňa tak po formálnej, ako aj po obsahovej stránke všetky zákonné podmienky a náležitosti. Bol vydaný Poverenictvom pôdohospodárstva a pozemkovej reformy v Bratislave, teda orgánom podľa § 1 ods. 1 nariadenia k tomu kompetentným. Je v ňom uvedené, kto ho vydal, označenie právneho predpisu, podľa ktorého sa vydáva, akej veci sa týka, je datované a podpísané povereníkom, obsahuje názov a meno a priezvisko bývalého vlastníka, označenie osoby, v prospech ktorej sa vydáva, presné označenie nehnuteľností, ktorých sa týka a ďalšie podmienky, za ktorých sa uskutočňuje pridelenie k tým uvedeným nehnuteľnostiam. Ide preto nepochybne o výmer, ktorý treba považovať za „perfektný“ a ktorý

má povahu verejnej listiny, spôsobilej preukázať vlastnícke právo prídelcu - P. U. a manželky O., rod. A., k nehnuteľnostiam tam označeným, včítane tej, ktorá je predmetom sporu. Po znaleckom dokazovaní bolo v konaní preukázané, že parc. EKN č. 4081/17, ako aj č. 4081/7 sú identické so zameraným stavom a zamerané pozemky nie sú vytvorené z iných CKN parciel. Výmer bol vydaný v rámci právomoci príslušného orgánu, preto jeho zákonnosť by bolo možné preskúmať len procesným postupom v rámci správneho súdnictva. Keďže k nadobudnutiu vlastníctva prídelom zásadne nebolo treba intabulácie, nedostatok zápisu nemá vplyv na vlastníctvo k prídelu. Z hľadiska vlastníctva nebola preto ani v danom prípade rozhodujúca skutočnosť, že v pozemkovej knihe nie je urobený zápis o prídelovom konaní. Z takto predložených dôkazov ustálil súd ten právny záver, že právny predchodca žalobcov bol osobou, ktorá riadne nadobudla nehnuteľnosti do svojho vlastníctva na základe riadne vydaného výmeru, teda žalobcovia v 1. a v 2. rade zákonným spôsobom nadobudli predmetné nehnuteľnosti do svojho vlastníctva na základe dedenia po svojich právnych predchodcoch. Naopak, žalovaní nadobudli nehnuteľnosť od nevlastníka, pričom je zrejmé, že P. K. nemohol nadobudnúť predmetné nehnuteľnosti dobromyseľne do svojho vlastníctva, keď ich zdedil po osobe, ktorej boli nehnuteľnosti skonfiškované. Aj keď žalovaní tvrdili, že K. E. a jeho manželke T., rod. K. neboli skonfiškované predmetné nehnuteľnosti, z časovej postupnosti medzi jednotlivými rozhodnutiami je zrejmé, že nikdy neboli zrušené rozhodnutia, ktorými boli nehnuteľnosti skonfiškované, a to napriek tomu, že K. E. bol oslobodený 08. 01. 1947 z trestného činu kolaborantstva, ale v roku 1948, a to rozhodnutím z 24. 06. 1948 bol označený za osobu, ktorej nebude majetok skonfiškovaný, ale rozhodnutím Povereníctva pôdohospodárstva a pozemkovej reformy zo 01. 10. 1948 mu boli nehnuteľnosti skonfiškované a následne výmerom z 18. 12. 1948 pridelené P. U. a jeho manželke O., rod. A.. Žalovaní síce nadobudli nehnuteľnosti na základe kúpnej zmluvy z roku 2002, ale už súd uviedol, že táto kúpna zmluva bola uzavretá s nevlastníkom, teda nemohla založiť vlastnícke práva k nehnuteľnosti a žalovaní ako kupujúci nemohli predmetné nehnuteľnosti nadobudnúť dobromyseľne a v dobrej viere. Vzhľadom na túto skutočnosť, súd žalobe v plnom rozsahu vyhovel a rozhodol tak, že žalobcovia sú vlastníkami predmetných nehnuteľností každý v podiele jedna polovica. Žalovaní namietali skutočnosť, že v čase vydania nehnuteľnosti v roku 1992 bola sporná parcela len imaginárnou bez toho, aby bola reálne evidovaná ako pozemno-knižná parcela s reálnymi hranicami v prírode, preto s ňou žalobcovia nemohli nakladať ako s vlastnou, neboli účastníkom transformácie družstva po 01. 01. 1993 a nemohli si upísať akcie. Súd podotkol, že predmetné argumenty žalovaných nesúvisia s konaním o určení vlastníckeho práva, pričom súd nie je povinný sa vysporiadať s každou jednou námietkou, vznesenou stranami sporu, len s podstatnými argumentami. Ďalej žalovaní tvrdili, že nehnuteľnosti dobromyseľne vydržali od roku 1992, pričom žalobcovia nemohli dobromyseľne vydržať predmetné nehnuteľnosti, pretože ich vôbec neužívali a boli v užívaní družstva. Na margo tohto tvrdenia súd poznamenal, že nájomnú zmluvu na užívanie nehnuteľnosti mali uzatvorenú tak žalobcovia, ako aj žalovaní, týkala sa tej istej nehnuteľnosti a Poľnohospodár, a. s. platil nájomné obom stranám sporu, preto súd neriešil otázku faktickej držby nehnuteľnosti, lebo je zrejmé, že poľnohospodárske podniky uzatvárali nájomné zmluvy duplicitne k niektorým pozemkom, čo však nemá vplyv na otázku určenia vlastníckeho práva. Nerozlučnou súčasťou rozsudku je aj znalecký posudok znalkyne Ing. Yvety Strhanovej, ktorým boli vymerané pozemky par. reg. CKN.

1.5. O trovách konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1 CSP tak, že v konaní plne úspešnému žalobcovi priznal náhradu trov konania v rozsahu 100%, o výške ktorej rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník v zmysle § 262 ods. 1 a 2 CSP.

2. Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podali žalovaní odvolanie, odôvodniac ho s poukazom na ustanovenie § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP. Vychádzajúc z bodu 50. napadnutého rozsudku, s poukazom na jeho body 48. a 49., je evidentné, že základným právnym titulom pre určenie vlastníctva k nehnuteľnostiam v prospech žalobcov ako spoluvlastníkov je Výmer o vlastníctve pôdy č. 6446/948-10/ B zo dňa 18. 12. 1948 po bývalom vlastníkovi K. E., ktorý predložili žalobcovia. Žalovaní dávajú do pozornosti, že jediné príslušné rozhodnutie o konfiškácii pôdohospodárskeho majetku menovaného bývalého vlastníka bolo rozhodnutie Konfiškačnej komisie o konfiškácii z 02. 12. 1946 pod č. 31/24.3/46, ktoré však bolo vydané aj na jeho manželku. Žalovaní podotýkajú, že K. E. a manž. T., rod. S. boli obaja spoluvlastníkmi konfiškovaného majetku, teda sa pýtajú, či je výmer po obsahovej stránke právne správny. Poukázali tiež na to, že z rozhodnutia Konfiškačnej komisie v Nových Zámkoch č. 6/48.II zo dňa 24. 06. 1948 bolo zistené, že K. E. a manž. T., rod. S. nie sú osobami, na ktoré sa vzťahuje ustanovenie § 2 ods. 1 nar. 104/1945 v znení nar. č. 64/1946 Sb.n, SNR a nar. č. 89/1947 Sb. n. SNR, preto nie je ich pôdohospodársky majetok skonfiškovaný. Týmto rozhodnutím

príslušnej konfiškačnej komisie teda došlo k dekonfiškácii a k zrušeniu predošlého rozhodnutia z 02. 12. 1946 ohľadne majetku právnych predchodcov žalovaných. Poukázali na skutočnosť, že podľa nariadenia č. 104/1945 Sb. n. SNR o tom, ktoré osoby bolo potrebné považovať za osoby nemeckej, maďarskej národnosti alebo zradcov, nepriateľov slovenského a českého národa a Československej republiky, tak o tom rozhodovala v zákonnej lehote do 30. júna 1948 konfiškačná komisia v sídle Okresného národného výboru, v obvode ktorého sa nachádza konfiškácii podliehajúci majetok. Takto konfiškovaný majetok sa prideloval jednotlivým prídelcom v súlade s prídelovými plánmi. Deklarované rozhodnutie príslušnej konfiškačnej komisie č. 6/48.II zo dňa 24. 06. 1948 riadne predložili v konaní, avšak napriek tomu, že ho súd prvej inštancie aj žalobcovia počas súdneho konania vzali na vedomie, súd prvej inštancie sa s danou skutočnosťou nevysporiadal a daný závažný dôkaz vôbec nebral do úvahy. Súd necitoval presne obsah príslušného rozhodnutia a nebral do úvahy skutočnosť, že predmetný pôdohospodársky majetok patril vlastnícky nielen K. E., ale aj manželke T. E., rod. S., a teda bol spoločný. Vyplýva to jednoznačne z pozemno-knižnej vložky č. 4052 pre kat. úz. U. - Y. (Z. I.) v časti B/2. Poukázali na skutočnosť, že v liste Povereníctva pôdohospodárstva a pozemkovej reformy zo 06. 02. 1950 sa hovorí len o odobratí a pridelení, avšak nie aj o konfiškovaní majetku ku dňu 01. 10. 1948. Okrem rozhodnutia konfiškačnej komisie z 02. 12. 1946, ktorým prvý a jedinýkrát bol konfiškovaný majetok ich menovaných právnych predchodcov, už žiadne iné takéto rozhodnutie konfiškačnou komisiou vydané nebolo, a teda tvrdenie súdu v bode 50. napadnutého rozsudku, že K. E. rozhodnutím Povereníctva pôdohospodárstva a pozemkovej reformy zo 01. 10. 1948 boli nehnuteľnosti skonfiškované sa nezakladá na pravde. Vychádzajúc z uvedeného sú žalovaní toho názoru, že tieto úvahy a v dôsledku toho vyhodnotenie situácie nie je správne a objektívne a je v rozpore so zákonom. Rozhodnutie príslušnej konfiškačnej komisie č. 6/48.II zo dňa 24. 06. 1948 nadobudlo právoplatnosť aj účinnosť a nebolo zistené v rámci dokazovania, že by bolo napadnuté odvolaním a nejakým iným rozhodnutím zrušené. Naopak, dôkazom jeho právoplatnosti a účinnosti je skutočnosť, že ich právny predchodca pán P. S. v roku 1980 právoplatne zdedil okrem iných aj spornú nehnuteľnosť od pôvodnej vlastníčky T. E., rod. S. a to v celosti. Súd je v hlbokom rozpore s tým, čo zistil a s tým, ako si to zistené vysvetľuje. Nemôže nevidieť nerešpektovanie rozhodnutia orgánu vyššej právnej sily orgánom nižšej právnej sily, teda nerešpektovanie rozhodnutia Konfiškačnej komisie miestnou roľníckou komisiou. Vyplýva to s ohľadom na kompetencie z vtedy platného zákona a to nariadenia č. 104/1945 Sb. n. SNR. Pokiaľ súd poukázal na list Povereníctva pôdohospodárstva a pozemkovej reformy zo 06. 02. 1950, ktorým bolo oznámené K. E. a T. E., rod. S., že k 01. 10. 1948 im bol odobratý a konfiškovaný majetok, tak žalovaní tvrdia, že to bolo administratívne omeškané oznámenie vychádzajúce z pôvodnej konfiškácie realizovanej Konfiškačnou komisiou z 02. 12. 1946 pod č. 31/24.3/46. V dobe vydávania výmeru o prídele, teda ani 07. 12. 1948 (zápisnica miestnej roľníckej komisie) a ani 18. 12. 1948 (vydaný príslušný výmer o vlastníctve pôdy), už konfiškácia pôdohospodárskeho majetku právnych predchodcov žalovaných neexistovala. Žalovaní preto tvrdia, že právní predchodcovia žalobcov pridelený majetok nadobudli od nevlastníka, nakoľko Československý štát v čase vydávania daného výmeru už nebol vlastníkom pridelenej nehnuteľnosti. Výmer o vlastníctve pôdy zo dňa 18. 12. 1948 predložený žalobcami bol vydaný bezdôvodne a nezákonne. V dôsledku toho ho žalovaní považujú len za formálno-právny akt bez zákonného opodstatnenia zakladajúci právoplatné účinky nadobudnutia vlastníctva. V danej veci nebolo potrebné skúmať splnenie podmienok konfiškácie, keďže sa jedná o preukázanú dekonfiškáciu, o čom bol predložený jednoznačný dôkaz a to rozhodnutie konfiškačnej komisie pod č. 6/48.II zo dňa 24. 06. 1948. Napriek uvedeným skutočnostiam, súd dospel k záveru, že žalovaní nadobudli nehnuteľnosť od nevlastníka, pričom je zrejmé, že P. Q. nemohol nadobudnúť predmetné nehnuteľnosti dobromyseľne do svojho vlastníctva, keď ich zdedil po osobe, ktorej boli nehnuteľnosti skonfiškované. Žalovaní si nevedia vysvetliť konštatovanie súdu, keď na jednej strane hovorí o konfiškácii majetku K. E. rozhodnutím Povereníctva pôdohospodárstva a pozemkovej reformy zo 01. 10. 1948, a následne, výmerom z 18. 12. 1948 pridelené P. U. a jeho manželke O., rod. A., pričom je evidentné, že menovaný P. Q. ich nadobudol od svojej právnej predchodkyne T. E., rod. Q. právoplatným dedením, a to rozhodnutím bývalého Štátneho notárstva v Nových Zámkoch pod č. 4D 1954/79-18 zo dňa 08. 02. 1980, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 18. 04. 1980, teda nie po K. E.. Žalovaní poznamenávajú, že vzhľadom na dekonfiškáciu daný majetok P. Q. mohol nadobudnúť aj po ňom. Riadnym prevodom nadobudli okrem iných aj spornú nehnuteľnosť práve od P. Q. na základe kúpnej zmluvy pod č. 60/02 - E zo dňa 16. 10. 2002, na základe ktorej bol povolený vklad vlastníckeho práva bývalou Správou katastra Nové Zámky pod č. V 4147/2003 dňa 08. 01. 2003. Platnosť a účinnosť daných nadobúdacích titulov počas konania neboli v žiadnom smere namietané žalobcami. Neboli produkované žiadne také dôkazy, ktoré by potvrdzovali ich neplatnosť a neúčinnosť voči tretím osobám, teda aj voči žalobcom. Žalovaní sú toho názoru, že pri vydávaní výmeru išlo o svojvôľu Povereníctva pôdohospodárstva a pozemkovej

reformy v Bratislave bez rešpektovania dekonfiškačného rozhodnutia príslušnej konfiškačnej komisie. Preto vlastnícke právo žalovaných ako nadobúdateľa, pokiaľ nadobudli vlastnícke právo v dobrej viere, požíva ochranu a nezaniká. S poukazom na všetky tieto skutočnosti sú žalovaní tiež názoru, že je potrebné zohľadniť pri posúdení žaloby žalobcov aj ich obranu, ochranu ich vlastníckych práv, ku ktorým sa hlásili vždy v dobrej viere, rešpektujúc právne zápisy aj ohľadne spornej nehnuteľnosti. Namietli tvrdenie súdu, v zmysle ktorého argumenty žalovaných (žalobcovia nemohli nakladať spornou parcelou ako s vlastnou, neboli účastníkmi transformácie družstva po 01. 01. 1993 a nemohli si upísať akcie) nesúvisia s konaním o určení vlastníckeho práva, pričom súd nie je povinný sa vysporiadať s každou jednou námietkou vznesenou stranami sporu, len s podstatnými argumentami. Podľa žalovaných sa jedná práve o podstatné argumenty súvisiacich s okolnosťami nakladania so spornou nehnuteľnosťou účastníkmi konania. Súd v rozsudku veľmi zjednodušene vyhodnotil realizované nájomní účastníkmi konania ohľadne spornej nehnuteľnosti. Poukázali na to, že príslušný kataster nehnuteľností v Nových Zámkoch pri zápisoch vlastníckych práv aj k spornej nehnuteľnosti v prospech žalovaných nenamietal a neupozorňoval na duplicitné vlastníctvo k nehnuteľnostiam, ktoré by dobrú vieru žalovaných ako nadobúdateľov mali spochybniť. Okresný úrad Nové Zámky - katastrálny odbor až svojim oznámením zo dňa 30. 09. 2014 poukázal na duplicitu vlastníctva, teda vyše 11 rokov boli žalovaní v dobrej viere, že im aj sporná nehnuteľnosť vlastnícky patrí. Preto spĺňajú podmienku vydržania vlastníckeho práva podľa § 134 Občianskeho zákonníka. Pri nadobúdaní vlastníctva títo konali v dôvere v správnosť údajov zákonom zriadeného verejného registra o tom, že u spornej nehnuteľnosti nie sú evidovaní duplicitne aj iní vlastníci. Poukázali aj na samotnú ústavnú ochranu ich vlastníckych práv, ktorá je v súlade s princípom právnej istoty a ochrany nadobudnutých práv. Pri posúdení žaloby je preto potrebné zohľadniť aj ich obranu, ochranu ich vlastníckych práv, ktoré nadobudli v dobrej viere momentom právoplatnosti príslušného správneho rozhodnutia, nakoľko ani pri najväčšej opatrnosti, ktorú aj vynaložili, nemohli predpokladať, že pri sporných nehnuteľnostiach môže byť evidované duplicitné vlastníctvo. Poukázali na ich skutočnú dobromyseľnú držbu s dôrazom na rozlíšenie formálnej držby, hoci aj právne realizovanej v prípade žalobcov od fakticky oprávnenej a aj právne dobromyseľne realizovanej držby v prípade žalovaných. Prídelcovia a ani ich potomkovia - žalobcovia okrem formálnych a aj to z časti neurčitých nájomných zmlúv žiadnym iným spôsobom nepreukázali, že sa starali o sporné nehnuteľnosti so starostlivosťou riadneho hospodára, teda že by ich mali v dobromyseľnej faktickej držbe. Naopak, žalovaný v 1. rade najprv dlhé roky zastupoval právneho predchodcu pána P. Q. v nájomnom vzťahu ohľadne poľnohospodárskych nehnuteľností vrátane spornej s príslušným nájomcom. Po ich nadobudnutí spolu so žalovanou v 2. rade potom sám realizoval nájomné zmluvy s nájomcom a to tiež so špecifikáciou nehnuteľností tak, ako tomu bolo aj pri zastupovaní v daných nájmoch právneho predchodcu. Žalovaný v 1. rade bol niekoľko rokov nielen zamestnancom bývalého JRD, ale aj zakladateľom a zamestnancom nájomcu spoločnosti Poľnohospodár, a. s., a teda mal prehľad o mieste a polohe svojich poľnohospodárskych nehnuteľností. So žalobcami síce bola uzatvorená na ich pochybný pozemok nájomná zmluva, avšak vždy iba na 5 rokov, nakoľko parcela nebola identifikovateľná. Ak by to bola známa a určitá parcela, určite by nájomca Poľnohospodár, a. s. so žalobcami neuzavrel nájom len na 5 rokov. Nájomné zmluvy právneho predchodcu žalovaných a žalovaných boli uzavreté na 25 rokov a na ďalších 15 rokov. Žalovaní poukázali na to, že v družstve parcela označená žalobcami nebola v tom čase známa, a preto nebola podrobená ani transformácii pre prechode JRD na akciovú spoločnosť 01. 01. 1993, inak by platil kľúč, na základe ktorého by platila zásada 45 tis. Sk za hektár, čo by mohlo byť čerpané v podobe naturálií, strojov a pod., alebo by žalobcovia mohli upísať tento majetok a boli by obdržali 9 ks akcií po 5 000,-Sk. Nakoľko k tomuto aktu na strane žalobcov nedošlo, nevyčerpali možnosť čerpania naturálií a ani sa nestali akcionármi spoločnosti, a preto podľa tvrdenia pána P. U., žalovaného v 2. rade, dostával len nájomné a naturálie, avšak o dividendách nehovoril. Obaja žalovaní sú riadnymi akcionármi, pričom aj ich právny predchodca pán P. Q. bol riadnym akcionárom nájomcu. Dané skutočnosti súd nechal bez povšimnutia a dokazovanie v tomto smere nevykonal. Z právneho názoru súdu v napadnutom rozsudku vyznieva určitá zaujatosť bez objektívneho vysvetlenia zákonnosti a spravodlivosti. Súd všetky produkované dôkazy vyhodnotil len v prospech žalobcov, avšak ani jeden v prospech žalovaných a to bez náležitého odôvodnenia. Žalovaní od samého začiatku nadobudnutia aj spornej nehnuteľnosti konali dobromyseľne, o majetok sa riadne starali, a to nielen formálne, ale aj reálne. Vlastníctvo k sporným nehnuteľnostiam im svedčí tak morálne, ako aj právne. Navrhli, aby odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku žalobu ako nedôvodnú zamietol. Pre prípad úspechu žalovaní v 1. a 2. rade žiadali priznať trovy prvoinštančného, ako aj odvolacieho konania vo výške 100%.

3. Žalobcovia vo vyjadrení k odvolaniu žalovaných uviedli, že považujú rozsudok súdu prvej inštancie za zákonný a spravodlivý, vychádzajúci zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu, postavený na riadnom zhodnotení vykonaných dôkazov, za súčasného rešpektovania judikatúry vyšších súdnych inštancií pri posudzovaní sporných otázok. Žalovaní v 1. a 2. rade v podanom odvolaní uvádzajú, že jediné rozhodnutie o konfiškácii pôdohospodárskeho majetku bývalého vlastníka K. E., bolo rozhodnutie Konfiškačnej komisie o konfiškácii z 02. 12. 1946 č. 31/24.3/46, ktoré bolo vydané aj na jeho manželku T., ktorí boli obaja spoluvlastníkmi konfiškovaného majetku, a teda žalovaní v 1. a 2. rade namietajú obsahovú správnosť daného rozhodnutia. K uvedenému argumentu žalovaných v 1. a 2. rade uviedli, že v konaní o určenie vlastníckeho práva nie je možné preskúmať obsahovú správnosť dokladu, ktorý bol vydaný pred viac než 70 rokmi, pričom súdu takáto právomoc ani neprináleží. Žalovaní v 1. a 2. rade zakladajú svoju právnu argumentáciu na rozhodnutí Konfiškačnej komisie v Nových Zámkoch zo dňa 24. 06. 1948 č. 6/48.II, na základe ktorého považujú za preukázané, že K. E. a jeho manželka T. nie sú osobami, na ktoré sa vzťahuje ustanovenie § 2 ods. 1 nariadenia č. 104/1945 v znení nariadenia č. 64/1946 Sb. n. SNR a nariadenia č. 89/1947 Sb. n. SNR, a preto ich poľnohospodársky majetok nie je konfiškovaný. Žalovaní v 1. a 2. rade ďalej uvádzajú, že keďže toto rozhodnutie časovo nasledovalo až po vydaní rozhodnutia Konfiškačnej komisie o konfiškácii z 02. 12. 1946 č. 31/24.3/46, došlo k „dekonfiškácii“ majetku, a teda k zrušeniu rozhodnutia Konfiškačnej komisie z roku 1946. Argumentáciu žalovaných v 1. a 2. rade v tomto bode odvolania považujú žalobcovia v 1. a 2. rade za právne irelevantnú a to v prvom rade z dôvodu, že ako to žalobcovia opakovane uviedli, predmetné rozhodnutie Konfiškačnej komisie z roku 1948, na ktoré sa odvolávajú žalovaní v 1. a 2. rade, neobsahuje odtlačok úradnej pečiatky, ktorá by dosvedčovala jeho právoplatnosť a vykonateľnosť. V zmysle znenia samotného rozhodnutia, osoby, ktoré sa o rozhodnutí upovedomovali (por. č. 1 -16), mali možnosť proti nemu podať odvolanie na Sbor povereníkov v lehote do 30 dní od jeho vynesenia. Zákon č. 90/1947 Zb. o vykonaní pozemno-knižného poriadku ohľadom konfiškovaného nepriateľského majetku a o úprave niektorých právnych pomerov vzťahujúcich sa na pridelený majetok ustanovil osobitné postupy pre vykonávanie pozemno-knižného poriadku. Na Slovensku jeho vykonávanie v zmysle § 3 ods. 1 tohto zákona u pôdohospodárskeho majetku konfiškovaného podľa nariadenia č. 104/1945 Sb. n. SNR v znení nariadenia č. 64/1946 Sb. n. SNR bolo zverené Povereníctvu pôdohospodárstva a pozemkovej reformy v Bratislave - vzhľadom k tomu, že z časového hľadiska došlo po vydaní rozhodnutia Konfiškačnej komisie z roku 1948, na ktoré sa odvolávajú žalovaní v 1. a 2. rade, k vydaniu výmeru o vlastníctve pôdy zo strany Povereníctva pôdohospodárstva a pozemkovej reformy (dňa 18. 12. 1948 č. výmeru 6446/948-10/B), teda zo strany orgánu, ktorý bol zákonom určený na rozhodovanie o skonfiškovanom majetku, a ktorému bolo rozhodnutie Konfiškačnej komisie z roku 1948 doručované, je vysoko pravdepodobné, že uvedené rozhodnutie predložené žalovanými nikdy nenadobudlo právoplatnosť a ani vykonateľnosť, nakoľko bolo zrušené. Uvedenej skutočnosti nasvedčuje aj ideový parcelačný plán, ktorý bol ako príloha žaloby predložený žalobcami do konania pred súdom prvej inštancie, a ktorý bol vyhotovený dňa 26. 10. 1948, teda viac ako 4 mesiace od dátumu rozhodnutia Konfiškačnej komisie z roku 1948, v ktorom je jednoznačne uvedené, že sa jedná o ideový parcelačný plán skonfiškovanej pôdy bývalého vlastníka K. E.. Na základe tohto ideového parcelačného plánu následne došlo dňa 18. 12. 1948 k vydaniu výmeru o vlastníctve pôdy príslušným Povereníctvom pôdohospodárstva a pozemkovej reformy č. 6446/948-10/B zo dňa 18. 12. 1948 v prospech právnych predchodcov žalobcov, z ktorého výmeru žalobcovia v 1. a 2. rade odvodzujú svoje vlastnícke právo k spornej nehnuteľnosti. Žalobcovia v 1. a 2. rade do konania pred súdom prvej inštancie doložili aj doklad zo Štátneho archívu v Nitre - Zápisnicu zo zasadnutia šiestej roľníckej komisie zo dňa 07. 12. 1948, ktorá časovo predchádzala vydaniu výmeru o vlastníctve pôdy, v ktorej na strane 2 je uvedený aj konfiškát po bývalom vlastníkovi K. E., ktorý bol pridelený podľa údajov na strane 3 listiny, okrem iného, aj P. U. a manželke O., rod. A. (právnym predchodcom žalobcov) vo výmere 1 ha (t. j. jedná sa presne o výmeru, ku ktorej žalobcovia požadujú určiť vlastnícke právo). Uvedená zápisnica bola spísaná v súvislosti s vydaním výmeru o vlastníctve pôdy Povereníctvom pôdohospodárstva a pozemkovej reformy v Bratislave zo dňa 18. 12. 1948. Ak teda žalovaní v 1. a 2. rade namietajú, že pri pridelení konfiškovaných pozemkov vychádzalo Povereníctvo pôdohospodárstva a pozemkovej reformy z nesprávnych údajov a jednalo sa o administratívne oneskorené rozhodnutie, táto ich argumentácia je v priamom rozpore s tým, že pred samotným vydaním výmeru došlo k prerokovaniu pridelenia konfiškátu na príslušnom orgáne, o ktorej skutočnosti svedčí zápisnica a je naozaj vysoko nepravdepodobné, že by ani jeden z konajúcich orgánov nemal vedomosť o tom, že došlo k zrušeniu rozhodnutia Konfiškačnej komisie z roku 1946 na základe rozhodnutia Konfiškačnej komisie z roku 1948, ktoré je navyše (s najväčšou pravdepodobnosťou) neprávoplatné. Argumentácia žalovaných v 1. a 2. rade, založená na rozhodnutí Konfiškačnej komisie z roku 1948, trpí aj ďalšími nedostatkami, medzi ktoré patrí napr. fakt, že v zmysle dokladov, ktoré v konaní pred súdom prvej

inštancie predložili žalobcovia v 1. a 2. rade, konfiškácia pôdy u právnych predchodcov žalovaných v 1. a 2. rade bola vykonaná už v roku 1947 a to na základe návrhu Povereníctva pôdohospodárstva a pozemkovej reformy - Sekcia „B“ č. 4095/47-10/B zo dňa 05. 12. 1947, ktorý tvorí súčasť spisu a z ktorého vyplýva, že Povereníctvo pôdohospodárstva a pozemkovej reformy žiadalo Okresný súd Nové Zámky o vyznačenie zmien v pozemkovo-knižnej vložke, týkajúcej sa vlastníctva nehnuteľností, ktoré boli konfiškované bývalému vlastníkovi K. E. a jeho manželke T., rod. Q., v celosti. Z uvedeného návrhu vyplýva, že súčasťou konfiškácie v roku 1947 bola aj nehnuteľnosť zapísaná v pozemkovo-knižnej vložke č. 4052, ktorej súčasťou bola aj parcela tvoriaca predmet sporu. Uvedenému podaniu Okresný súd Nové Zámky vyhovel dňa 13. 12. 1947, kedy vydal uznesenie, ktorým zároveň nariadil vyznačiť konfiškačné pokračovanie aj vo vložke číslo 4052. Vo vzťahu k pozemkovo-knižnej vložke č. 4052 žalobcovia v 1. a 2. rade uviedli, že do 31. 12. 1950, t. j. do účinnosti tzv. stredného Občianskeho zákonníka, sa vlastníctvo nehnuteľností zapisovalo do pozemkovej knihy. Právny poriadok, ktorý bol určený v tom čase, poznal dva druhy pozemno-knižných zápisov - vklad (intabulácia) a záznam (prenotácia). Vkladom právo vznikalo alebo zanikalo. Keďže do 01. 01. 1951 platilo na Slovensku obyčajové uhorské právo a intabulačný princíp, zápis pod B3 v pozemkovo-knižnej vložke, ktorá bola žalobcami rovnako predložená do konania pred súdom prvej inštancie, jednoznačne preukazuje poznamenanie konfiškácie podľa nariadenia č. 104/1945 Sb. n. SNR, v znení nariadenia č. 64/1946 Sb. n. SNR. V súvislosti s listinou, na ktorú poukazujú vo svojom odvolaní žalovaní v 1. a 2. rade - rozhodnutie Konfiškačnej komisie z roku 1948, preto dodali, že táto listina bola vydaná až po konfiškácii nehnuteľností bývalému vlastníkovi K. E. a jeho manželke T., rod. Q., čo samo o sebe spôsobuje jej neplatnosť, pričom ako veľmi podstatný sa javí aj fakt, že uvedená listina nie je založená ani v Štátnom archíve Ministerstva vnútra Slovenskej republiky. To, že listina nemá právnu relevanciu, dokazuje aj skutočnosť, že na nej chýba akékoľvek overenie - či už vyznačenie právoplatnosti a vykonateľnosti, alebo pečiatka Štátneho archívu o správnosti a úplnosti tejto listiny. Vzhľadom na uvedené, súd prvej inštancie sa celkom správne ďalej nezaoberal predmetnou listinou z dôvodu jej právnej irelevancie a nemožnosti overenia jej správnosti a úplnosti. Žalovaní v 1. a 2. rade v konaní pred súdom prvej inštancie nepreukázali žiadne také skutočnosti, ktoré by hodnoverným spôsobom vyvracali argumentáciu žalobcov v 1. a 2. rade alebo správnosť a úplnosť nimi predložených listinných dôkazov. Rovnako, žalovaní v 1. a 2. rade neunesli dôkazné bremeno ohľadne preukázania „dekonfiškácie“ pozemkov právnych predchodcov žalovaných v 1. a 2. rade (pozn.: nariadenie 104/1945 Sb. n. SNR, v znení nariadenia č. 64/1946 Sb. n. SNR nepozná pojem „dekonfiškácia“ a neupravuje ani procesný postup pri „dekonfiškácii“, z ktorého dôvodu je tento pojem používaný žalovanými v 1. a 2. rade v odvolaní nesprávny a neexistentný). Žalovaní v 1. a 2. rade sa ďalej v podanom odvolaní zaoberajú listinou predloženou žalobcami v konaní, konkrétne konceptom Povereníctva pôdohospodárstva a pozemkovej reformy č. 648/1950 zo dňa 06. 02. 1950, z ktorého vyplýva, že K. E. boli ku dňu 01. 10. 1948 odobraté majetky (pozemky) o celkovej výmere 27,59552 ha, ktoré boli následne ihneď pridelené prídelcom do držby Pracovnou skupinou, pričom prídelci tieto nehnuteľnosti od uvedenej doby užívajú. Medzi uvedenými nehnuteľnosťami bola aj tá, ktorá bola zapísaná v pozemkovo-knižnej vložke č. 4052, a ktorá je predmetom sporu. Žalovaní v 1. a 2. rade namietajú, že predmetný koncept nekonštatuje konfiškáciu majetku ku dňu 01. 10. 1948, ale len jeho odobratie a pridelenie. V danej súvislosti je nutné si uvedomiť, že sa jednalo len o koncept pre interné účely Povereníctva pôdohospodárstva a pozemkovej reformy, ktorý však dosvedčuje a preukazuje tvrdenia žalobcov v 1. a 2. rade, avšak u ktorého sa nevyžaduje, aby spĺňalo konkrétne formálne a obsahové náležitosti. V danej veci bola táto listina žalobcami v 1. a 2. rade produkovaná iba ako podporný dôkaz, ktorý dosvedčuje tvrdenia žalobcov v 1. a 2. rade. Zároveň, samotnému odobratiu a prideleniu pozemkov zo zákona predchádzala konfiškácia a rozhodnutie Konfiškačnej komisie, preto samotná absencia konštatácie o konfiškácii v uvedenej listine je opätovne právne irelevantná. Vo vzťahu k argumentácii žalovaných v 1. a 2. rade ohľadne faktu, že žalobcovia v 1. a 2. rade neboli účastníkmi transformácie družstva po 01. 01. 1993, nie je celkom zrejmé, čo sa žalovaní týmto argumentom snažia preukázať. Žalobcovia síce neboli účastníkmi transformácie družstva, to však automaticky nespochybňuje ich vlastnícke právo k spornému pozemku. Nehnuteľnosť, ktorá je predmetom sporu, je zo strany žalobcov v 1. a 2. rade nepretržite od jej nadobudnutia od právnych predchodcov prenajímaná spoločnosti Poľnohospodár Nové Zámky, a. s., so sídlom Komjatická 67, 940 85 Nové Zámky, IČO: 31 431 160, tzn. že žalobcovia v 1. a 2. rade riadne vykonávajú svoje vlastnícke práva vo vzťahu k predmetu žaloby. Neobstoja ani ďalšie argumenty žalovaných v 1. a 2. rade, týkajúce sa námietok ohľadne faktickej držby predmetnej nehnuteľnosti, nakoľko žalobcovia, ktorí nie sú osobami vykonávajúcimi poľnohospodárske práce, majú právo svoj predmet vlastníctva okrem iného užívať tak, že ho prenajú inej osobe, ktorá sa poľnohospodárskymi prácami zaoberá. Nevykonávanie poľnohospodárskych prác na predmetnej nehnuteľnosti žalobcami osobne nespochybňuje a ani neoslabuje ich reálnu a faktickú

držbu nehnuteľnosti, pričom argumenty žalovaných v 1. a 2. rade spočívajúce v tom, že žalovaný v 1. rade nakladal s nehnuteľnosťou so starostlivosťou riadneho hospodára a následne zastával rôzne funkcie v JRD, ako aj v spoločnosti Poľnohospodár, a. s., sú v danej súvislosti posudzovania faktickej držby nehnuteľnosti absolútne irelevantné. Ich relevanciu naopak žalobcovia v 1. a 2. rade vidia v spochybnení dobromyseľnosti žalovaných v 1. a 2. rade ohľadne skutočnosti, že im nehnuteľnosť, ktorú obhospodarovali, aj patrí. Ak bol žalovaný v 1. rade zamestnancom JRD a následne aj funkcionárom v spoločnosti súčasného nájomcu pozemku, mal a mohol si overiť, že k pozemku je v katastri nehnuteľností zapísané duplicitné vlastníctvo. Naopak, žalovaný v 1. rade vyčkal až do momentu, kým sa s predmetnou otázkou začal zaoberať žalobca v 2. rade, ktorý žiadal katastrálny úrad na základe výmeru o vlastníctve pôdy, ktorý je v zmysle ustálenej judikatúry vkladuschopnou listinou, o zápis predmetnej parcely registra „E“ na list vlastníctva. Až v tomto momente sa žalobcovia dozvedeli, že k parcele je evidované duplicitné vlastníctvo a od predmetnej chvíle sa snažili vec vyriešiť, pričom žalovaní v 1. a 2. rade kategoricky odmietli akúkoľvek mimosúdnu dohodu so žalobcami v 1. a 2. rade. Uvedli, že právo patrí bdelým, a preto tak ako žalobcovia, aj žalovaní v 1. a 2. rade mali možnosť zistiť, že zápis v katastri je duplicitný, o to viac, ak žalovaný v 1. rade bol osobou, ktorá sa veci rozumela (nebol teda laikom, ako žalobcovia v 1. a 2. rade), a dokonca, zastával funkcie v družstve. Je teda vysoko pravdepodobné, že žalovaní mali vedomosť o tom, že im predmetná nehnuteľnosť nepatrí, avšak túto skutočnosť sa rozhodli odignorovať, pretože sa domnievali, že žalobcovia v 1. a 2. rade sa o nej nikdy nedozvedia. K materiálnej publicite katastra uviedli, že údaje v katastri nehnuteľností sa považujú za hodnoverné, kým sa nepreukáže opak. Nie je preto možné sa zo strany žalovaných v 1. a 2. rade odvolávať výlučne na zápis v katastri nehnuteľností a akési „sklamanie“ žalovaných, pretože údaje v katastri nehnuteľností pripúšťajú dôkaz o opaku. Podľa ustanovenia § 70 zákona č. 162/1995 Z. z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (Katastrálny zákon), údaje katastra obsiahnuté v § 7 Katastrálneho zákona sú hodnoverné a záväzné, iba ak sa nepreukáže opak. Táto zásada uplatňovaná v rámci vedenia a správy katastra nehnuteľností umožňuje spochybniť vlastnícke právo k nehnuteľnosti každého vlastníka, a to určovacou žalobou. Vo vzťahu k námietke žalovaných v 1. a 2. rade ohľadne dobrej viery žalovaných pri nadobudnutí spornej nehnuteľnosti od nevlastníka, je potrebné uviesť, že z textu Ústavy SR vyplýva, že majetok nadobudnutý v rozpore s právnym poriadkom ochranu nepožíva. Ak vznikne situácia, že predávajúci (v tomto prípade právny nástupca - dedič po neb. K. E. a jeho manželke T.), ako nevlastník veci, ďalej prevedie vlastnícke právo na kupujúceho (v prejednávanej veci na žalovaných v 1. a 2. rade), jedná sa o neplatný právny úkon. V čase prevodu predávajúci nie je vlastníkom, a preto nemôže previesť viac práv ako sám má. Ak sa jedná o prevod vlastníckeho práva k nehnuteľnosti a bol povolený vklad do katastra na základe absolútne neplatného právneho úkonu, je daný len modus, t.j. spôsob nadobudnutia - vkladom do katastra, ale jasne chýba titul, čiže platne uzavretá zmluva - právny dôvod nadobudnutia. Nemôže sa tak uplatniť námietka nadobudnutia vlastníckeho práva v dobrej viere. Kupujúci, ktorý nadobudol vec od nevlastníka, nemôže namietat len tým, že nadobudol vlastnícke právo k nehnuteľnosti od predávajúceho ako výlučného a neobmedzeného vlastníka podľa údajov na liste vlastníctva evidovaných v katastri nehnuteľností. Mal by vynaložiť náležitú starostlivosť a preveriť si titul nadobudnutia predávajúceho, ktorý bol v danom prípade neplatný. Preto, ak predávajúcemu nesvedčí v čase ďalšieho prevodu aprobevane nadobudnutý vlastnícky titul, nemôže previesť viac práv ako má sám. V takom prípade síce nadobudnutiu nehnuteľnosti a samotnému prevodu je daný modus - rozhodnutie o vklade do katastra nehnuteľností, ale jasne chýba titul - platne uzavretá zmluva medzi scudziteľom a nadobúdateľom ex tunc. Tento záver vyplýva aj z rozhodnutia Ústavného súdu SR z 10. 02. 2010 sp. zn. I. ÚS 50/2010- 11. V predmetnej veci právny nástupca neb. K. E. a jeho manželky T. nebol v čase prevodu vlastníctva vlastníkom a z nepráva nemôže vzniknúť právo. V danej situácii mali žalovaní v 1. a 2. rade ako kupujúci, v dobrej viere vynaložiť náležitú starostlivosť preverením si právneho dôvodu nadobudnutia vlastníckeho práva predávajúceho. Z uvedeného dôvodu, vlastníctvo k spornému pozemku svedčí v prospech pôvodných vlastníkov, teda žalobcov v 1. a 2. rade. Ako to vyplýva z tohto rozhodnutia najvyššej súdnej inštancie všeobecného súdnictva, v prejednávanej veci na základe vydaného uznesenia Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 13. 12. 1947 nastala nevyvrátiteľná právna domnienka, že listiny predložené v návrhu Povereníctva pôdohospodárstva a pozemkovej reformy - Sekcia „B“ zo dňa 05. 12. 1947 č. 4095/47-10/B, boli právne perfektné, keďže súd po ich preskúmaní vydal predmetné uznesenie, ktorým nariadil vyznačiť konfiškačné pokračovanie podľa návrhu okrem iného aj v dotknutej vložke č. 4052. Žalovaní v 1. a 2. rade v konaní pred súdom prvej inštancie nepredložili žiadne také doklady, ktoré by uvedenú domnienku akokoľvek spochybnili. Súd v tunajšom konaní nebol oprávnený preskúmať meritórnu správnosť právoplatného konfiškačného rozhodnutia z roku 1946, na základe ktorého došlo k vydaniu výmeru o vlastníctve pôdy Povereníctvom pôdohospodárstva a pozemkovej reformy v Bratislave, teda súd prvej inštancie postupoval správne a

v súlade s právnym názorom súdu vyššej inštancie. Z uvedených dôvodov navrhli, aby odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil v celom rozsahu ako vecne správny. Žiadali, aby súd žalobcom v 1. a 2. rade priznal náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

4. Krajský súd v Nitre ako odvolací súd (§ 34 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku - ďalej len CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané včas, oprávnenou stranou - žalovanými v 1. a 2. rade, v neprospech ktorých bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP) proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v medziach daných rozsahom podaného odvolania (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), viazaný skutkovým stavom, ako ho zistil súd prvej inštancie, bez potreby jeho zopakovania alebo doplnenia (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a po preskúmaní zákonnosti a vecnej správnosti napadnutého rozhodnutia dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušiť a vec mu podľa § 391 ods. 1 CSP vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

5. Žalobcovia sa podanou žalobou domáhali, aby súd určil, že žalobcovia sú podielovými spoluvlastníkmi nehnuteľností nachádzajúcich sa v katastrálnom území Z. I., ktoré sú vedené na LV č. XXXX ako parcela registra E č. 4081/17 - orná pôda o výmere 10 000 m², a to žalobkyňa v 1. rade v podiele 1 k celku a žalobca v 2. rade v podiele 1 k celku. Žalobcovia svoju žalobu odôvodnili tým, že na LV č. XXXX pre kat. úz. Z. I. je duplicitný zápis, pretože vlastnícke právo je evidované aj na LV č. XXXX pre kat. úz. Z. I. v prospech žalovaných v 1. a v 2. rade v celosti k par. registra E č. 4081/17, pričom sa jedná o duplicitne evidované vlastnícke právo k časti výmery 10 000 m² z pôvodnej pozemno-knižnej parcely 4081/7. Žalobcovia v 1. a v 2. rade nadobudli predmetnú nehnuteľnosť do podielového spoluvlastníctva, každý v podiele jednej polovice k celku, na základe Uznesenia o dedičstve sp. zn. D 4809/92 a D 4810/92 v spojení s Výmerom o vlastníctve pôdy vydaným Povereníctvom pôdohospodárstva a pozemkovej reformy podľa § 1 ods. 1 nariadenia č. 104/1945 Sb. SNR zo skonfiškovaného majetku bývalého vlastníka K. E., vedeného pod B2a/ v pozemno-knižnej vložke č. 4052 pre kat. úz. Z. I.. Nehnuteľnosť tvoriaca predmet žaloby - par. registra E, evidovaná na katastrálnej mape, ako pozemok parcelné č. 4081/17 - orná pôda o výmere 10 000 m², je zo strany žalobcov ako podielových spoluvlastníkov nepretržite prenajímaná spoločnosťou Poľnohospodár Nové Zámky, a. s., to znamená, že žalobcovia riadne vykonávajú svoje vlastnícke právo vo vzťahu k predmetu žaloby. Keďže sa jedná o duplicitné vlastníctvo, žalobcovia majú naliehavý právny záujem na určení vlastníckeho práva.

6. Podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom.

7. Prieskumná činnosť odvolacieho súdu zahŕňa ako hmotnoprávnu, tak aj procesnoprávnu oblasť. Odvolací súd musí preto preskúmať nielen zákonnosť rozhodnutia so zreteľom k hmotnému právu, ale tiež zákonnosť konania, z ktorého napadnuté konanie vzišlo. Pri rozhodovaní odvolacieho súdu o odvolaní proti napadnutému rozsudku je odvolací súd viazaný ako rozsahom odvolania (okrem prípadov uvedených v ustanovení § 379 CSP), tak aj dôvodmi podaného odvolania. Odvolateľ v podanom odvolaní fakticky svojím dispozičným úkonom vymedzuje nielen rozsah, ale aj dôvody preskúmvacej činnosti odvolacieho súdu.

8. Predmetom konania je určenie vlastníckeho práva žalobcov, a to z dôvodu duplicity vlastníckeho práva žalobcov a žalovaných k nehnuteľnostiam nachádzajúcim sa v obci Z. I., katastrálnom území Z. I., evidovaných Okresným úradom Nové Zámky, odbor katastrálny ako novovytvorené parcely registra „C“, čísla parciel určené znaleckým posudkom Ing. Yvety Strhanovej č. 1/2019 zo dňa 11. 01. 2019 v znení jeho Doplnenia č. 1 zo dňa 08. 04. 2020 a geometrického plánu č. 742/20 ako: parcela č. 8935/6 - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 19 m², parcela č. 8947/4 - ovocný sad o výmere 3 452 m², parcela č. 8950/4 - vinica o výmere 769 m², parcela č. 8951/4 - ovocný sad o výmere 5 517 m², parcela č. 8952/4 - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 126 m², parcela č. 8952/6 - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 117 m², pričom pôvodne išlo aj u žalobcov, aj u žalovaných o parcely registra E. Keďže napriek duplicitne vlastníctva sa podanou žalobou domáhajú určenia vlastníckeho práva len

žalobcovia, v prípade vyhovenia ich žalobe by sa odstránila spornosť duplicitného vlastníckeho práva medzi stranami. V prípade, ak by ich žaloba bola zamietnutá, spornosť by zostala nevyriešená.

9. Súd prvej inštancie sa v konaní správne zaoberal nadobúdacími titulmi tak na strane žalobcov, ako aj žalovaných, vyhodnocoval listiny, predložené stranami sporu v priebehu konania a zaoberal sa posúdením vlastníckeho práva žalobcov. Z dokazovania vykonaného súdom prvej inštancie, stranami predložených listín vyplýva táto následnosť rozhodujúcich skutočností z hľadiska posúdenia vlastníckeho práva právnych predchodcov žalobcov a právnych predchodcov žalovaných.

10. Z rozhodnutia Povereníctva pôdohospodárstva a pozemkovej reformy zo dňa 5. decembra 1947 (č. l. 155) vyplýva, že dňa 2. decembra 1946 pod č. 31/24.3/46 malo byť vydané konfiškačné rozhodnutie Konfiškačnej komisie v Nových Zámkoch a týmto rozhodnutím Povereníctvo pôdohospodárstva a pozemkovej reformy v Bratislave navrhlo, aby v pozemkovej knihe kat. územia Z..., okrem iných aj vo vložke č. 4052 na nehnuteľnosti zapísané na meno K. E. a manž. T. rod. H. v celosti bolo vykonané vyznačenie: Konfiškované podľa nariadenia č. 104/1945 Sb. n. SNR v znení nariadenia č. 64/1946 Sb. n. SNR pre účely pozemkovej reformy v celosti. Na základe tohto rozhodnutia vydal Okresný súd v Nových Zámkoch dňa 13. decembra 1947 uznesenie (č. l. 155 rub), ktorým vyhovel tomuto návrhu a nariadil vyznačiť konfiškačné pokračovanie podľa návrhu vo vložkách číslo 757, 1632, 1529, 2297, 2456, 2756, 3860, 4051, 4052, 4053, 4704 kat. územia Z. I.. Tieto skutočnosti sa následne prejavili zápisom v PK vložke č. 4052 (č. l. 157), v ktorej bolo pod B3 vyznačené, že podľa požiadania PPPR v Bratislave pracovnej skupiny v Nových Zámkoch zo dňa 5. decembra 1947 č. 4095/47-10/B sa poznamenáva konfiškácia podľa nar. č. 104/45 Sb. n. SNR v znení nar. č. 64/1946 Sb. n. SNR. Následne dňa 24. 06. 1948 Konfiškačná komisia zriadená podľa § 1 ods. 8 nar. č. 104/45 v znení nar. č. 64/1946 Sb. n. SNR a nar. č. 89/1947 Sb. n. SNR v Nových Zámkoch na svojom zasadnutí podľa § 1 ods. 7 cit. nar. vyniesla rozhodnutie (č. l. 129), že K. E. a manž. T., rod. H. nie sú osobami, na ktoré sa vzťahuje ustanovenie § 2 ods. 1 nar. č. 104/1945 v znení nar. č. 64/1946 Sb. n. SNR a nar. č. 89/1947 Sb. n. SNR, a preto nie je ich pôdohospodársky majetok skonfiškovaný. Tomu predchádzal rozsudok Okresného ľudového súdu v Nových Zámkoch zo dňa 8. januára 1947 Tľud 141/46 (č. l. 195), ktorým súd rozhodol, že obžalovaný K. E., nar. XX. júla XXXX v Z. I., bytom v Z. I., F. XX, sa oslobodzuje na základe § 29 ods. 2 nar. č. 55/45 Sb. nar. SNR od obžaloby pre trestný čin podľa § 3 nar. č. 33/45 Sb. nar. SNR. Napriek rozhodnutiu konfiškačnej komisie z 24. 06. 1948 bolo v zápisnici napísanej dňa 7. decembra 1948 na úrade Správnej komisie mesta Nové Zámky na zasadnutí Miestnej roľníckej komisie okrem iného, ohľadom konfiškátu K. E. uvedené (č. l. 160), že vzhľadom na to, že čiastka majetku K. E. bola ponechaná na výkup podľa zák. č. 46/1948 Sb., miestna roľnícka komisia prideliť len tú čiastku majetku, ktorá sa použije na základe predošlého konfiškačného rozhodnutia a to bez ohľadu na rozhodnutie konfiškačnej komisie v Nových Zámkoch zo dňa 24. júna 1948. Výmera použitej čiastky činí 27,5955 ha. Tento majetok sa prideliť okrem iných aj P. U. a manželka O., rod. A.. Následne bol dňa 18. decembra 1948 vydaný Povereníctvom pôdohospodárstva a poz. reformy v Bratislave Výmer o vlastníctve pôdy č. 6446/948-10/B (č. l. 12) býv. vlastníka K. E. pre P. U. a manž. O. A., pričom išlo o poľnohospodárske nehnuteľnosti v kat. území Z. I. o celkovej výmere 1.00.00 ha, ktoré v prídelovom pláne sú označené ako vl. č. 4052 p. č. 4081/17 roľa o výmere 1.00.00 ha. Oznámením zo dňa 6. 2. 1950 Povereníctvo pôdohospodárstva a pozemkovej reformy (č. l. 153) K. E. oznámilo, že na základe úradného záznamu spísaného na pracovnej skupine mu oznamujú, že jeho majetok bol Konfiškačnou komisiou v Nových Zámkoch skonfiškovaný. Z tohto majetku bolo ku dňu 01. 10. 1948 odobraté a prídelcom Pracovnou skupinou pridelené 27.59552. Prídelci ihneď vstúpili do držby a úžitku a tento majetok od tej doby užívajú. Jedná sa o nehnuteľnosti napísané vo vl. okrem iných aj 4052.

11. Podľa § 1 ods. 1 nar. SNR č. 104/1946 Sb. Povereníctvo pôdohospodárstva a pozemkovej reformy môže ešte pred zaplatením prídelovej ceny vydávať prídelcom výmery o vlastníctve pôdy pridelenej im podľa nariadenia č. 104/1945 Sb. v znení nar. č. 64/1946 n. SNR.

12. Výmer o vlastníctve pôdy je verejnou listinou dokazujúcou vlastnícke právo prídelcu k pridelenej poľnohospodárskej nehnuteľnosti, na základe ktorej príslušný knihovný súd urobí záznam vlastníckeho práva v prospech prídelcu bez podmienky dodatočného ospravedlnenia (§ 1 ods. 2 nar. č. 104/1945 Sb. N SNR).

13. Nariadenie č. 104/1946 Sb. n. SNR o vydávaní výmerov o vlastníctve pôdy, pridelenej podľa nariadenia č. 104/1945 Sb. n. SNR v znení nariadenia č. 64/1946 Sb. n. SNR (ďalej len nariadenie)

upravovalo, ako to vyplýva z jeho názvu, vydávanie výmerov o vlastníctve pôdy pridelenej podľa nariadenia č. 104/1945 Sb. n. SNR.

14. Podľa § 1 ods. 1 nariadenia vydávať prídelcom výmery o vlastníctve pôdy bolo oprávnené Povereníctvo pôdohospodárstva a pozemkovej reformy. Výmer definuje ako verejnú listinu dokazujúcu vlastnícke právo prídelcu k pridelenej pôdohospodárskej nehnuteľnosti, na základe ktorej príslušný knihovný súd urobí záznam vlastníckeho práva v prospech prídelcu bez podmienky dodatočného ospravedlnenia (§ 1 ods. 2 nariadenia). Z uvedeného je zrejmé, že ak výmer bol vydaný k tomu oprávneným subjektom a obsahuje všetky podstatné náležitosti, má povahu verejnej listiny so všetkými z toho vyplývajúcimi právnymi dôsledkami. Ak výmer nevydal kompetentný orgán, prípadne v ňom chýbajú zákonom požadované podstatné náležitosti, nejde o listinu verejnú. Právnym následkom vady takejto listiny je skutočnosť, že listina povahu verejnej listiny nemá a teda, že nie je spôsobilá vyvolať účinky predpokladané v ustanovení § 1 ods. 2 nariadenia.

15. Povereníctvo pôdohospodárstva a pozemkovej reformy vydávalo podľa nariadenia SNR č. 104/1945 Zb. a nariadenia SNR č. 104/1946 Zb. výmery o vlastníctve pôdy; okresné národné výbory podľa zákona č. 142/1947 Zb. a zákona č. 46/1948 Zb. vydávali prídelové listiny. Tieto výmery a prídelové listiny boli, aj v súčasnosti sú dokladmi o vlastníctve prídelcov k prideleným nehnuteľnostiam a sú v zásade vkladu schopnými listinami pre zápis nadobudnutého vlastníctva do katastra nehnuteľností. Aby mohli byť vkladu schopné (so všetkými dôsledkami z toho plynúcimi), museli byť tieto listiny právne perfektné (rozsudok NS SR sp. zn. 1Cdo 56/2003).

16. Správnosť výmeru a jeho súlad s vtedy platnými predpismi nie je možné v súčasnosti preskúmať a takýto správny akt treba považovať za právny akt bezchybný, z ktorého musí súd v zmysle § 135 ods. 2 OSP vychádzať. Ani v prípade, ak by rozhodnutie vydané na to oprávneným orgánom vykazovalo vady, nemožno takéto rozhodnutie označiť za nulitný (neexistujúci) akt. Za nulitný akt totiž možno považovať len taký akt, ktorý bol vydaný nepríslušným orgánom štátnej správy, teda nad rámec právomoci toho-ktorého orgánu. Pokiaľ bolo rozhodnutie vydané v rámci právomoci príslušného orgánu, jeho zákonnosť je možné preskúmať len procesným postupom v rámci správneho súdnictva; nepodlieha však preskúmaniu všeobecným súdom. K rovnakému záveru dospel Najvyšší súd Slovenskej republiky aj v rozsudku sp. zn. 4 Cdo 123/2003, ktorý bol uverejnený v časopise Zo súdnej praxe pod č. 44/2004, v ktorom vyslovil názor, že výmery a prídelové listiny, ako verejné listiny, boli aj sú v súčasnosti dokladmi o vlastníctve prídelcov k prideleným nehnuteľnostiam a sú vkladuschopnými listinami, že mimo rámec správneho súdnictva všeobecný súd nie je oprávnený skúmať vecnú správnosť správneho aktu, že ho môže preskúmať len so zreteľom na to, či ide akt nulitný (ničotný), ako i to, že nulitným aktom je správny akt vydaný tzv. absolútne vecne nepríslušným správnym orgánom. Ten istý záver zaujal Najvyšší súd Slovenskej republiky tiež v rozsudku sp. zn. 5 Cdo 110/2000, ktorý bol uverejnený v časopise Zo súdnej praxe pod č. 40/2001, ako aj v rozsudku z 27. novembra 2007 sp. zn. 2 Cdo 337/2006, obdobne aj v uznesení sp. zn. 4 SŽ 88/1995, ktoré bolo uverejnené v Zbierke rozhodnutí a stanovísk súdov Slovenskej republiky pod č. 65/1995 a v uznesení sp. zn. 4 SŽ 34/1997, ktoré bolo uverejnené v Zbierke rozhodnutí a stanovísk súdov Slovenskej republiky pod č. 77/1998.

17. V posudzovanej veci Výmer vydaný Povereníctvom pôdohospodárstva a pozemkovej reformy podľa § 1 ods. 1 nariadenia č. 104/1946 Sb. n. SNR o vlastníctve pôdy z 18. decembra 1948 číslo 6446/948-10/B spíňal tak po formálnej, ako aj obsahovej stránke všetky zákonné podmienky a náležitosti. Bol vydaný Povereníctvom pôdohospodárstva a pozemkovej reformy v Bratislave, teda orgánom podľa § 1 ods. 1 nariadenia k tomu kompetentným. Je v ňom uvedené, kto ho vydal, označenie právneho predpisu, podľa ktorého sa vydáva, akej veci sa týka, je datované, opatrené podpisom povereníka, obsahuje meno a priezvisko bývalého vlastníka, označenie osôb, v prospech ktorých sa vydáva, presné označenie nehnuteľností, ktorých sa týka a ďalšie podmienky, za ktorých sa uskutočňuje pridelenie k tam uvedeným nehnuteľnostiam. Predmetné rozhodnutie, ktoré je potrebné charakterizovať ako správny akt, bolo vydané orgánom na to oprávneným v medziach jeho právomoci. Ide preto nepochybne o prídelovú listinu, ktorú treba považovať za „perfektnú“ a ktorá má povahu verejnej listiny spôsobilej vlastnícke právo prídelcov k nehnuteľnostiam tam označeným, včítane tých, ktoré sú predmetom sporu, preukázať a to bez ohľadu na jeho vecnú správnosť, ktorá nemôže byť v súčasnosti preskúmaná všeobecným súdom.

18. Žalovaní v odvolaní spochybňovali správnosť výmeru po obsahovej stránke, pričom uvádzali, že vo Výmere o vlastníctve pôdy č. 6446/948-10/B zo dňa 18. 12. 1948 je uvedené, že ide o nehnuteľnosti po bývalom vlastníkovi K. E., pričom jediné rozhodnutie o konfiškácii pôdohospodárskeho majetku z 02. 12. 1946 pod č. 31/24.3/46 bolo vydané aj na jeho manželku a obaja K. E. a manžel. T., rod. S. boli obaja spoluvlastníkmi konfiškovaného majetku.

19. Tvrdeniami o vadách v konfiškačnom konaní sa zaoberal aj Najvyšší súd SR v konaní vedenom pod sp. zn. 4 M Cdo 12/2014 z 29. septembra 2015, v ktorom okrem iného uviedol, že predmetné konfiškačné rozhodnutie bolo vydané pred takmer 70-imi rokmi, pričom od roku 1945 do roku 2005 sa žalobkyňa považovala za vlastníčku predmetných pozemkov na základe konfiškácie podľa nar. č. 104/1945 Sb. n. Právna istota osôb, ako aj zachovanie nevyhnutnej autority štátu vyžadujú, aby právoplatné rozhodnutie súdu alebo správneho orgánu, na základe ktorých určitá osoba nadobúda alebo je zbavená vlastníctva k veci, bolo nespochybniteľnou právnou skutočnosťou, majúcou účinky do budúcnosti, a to bez ohľadu na to, či písomné vyhotovenie takéhoto aktu doposiaľ existuje (v prejednávanej veci z listu Ministerstva vnútra Slovenskej republiky z 20. júla 2011 vyplýva, že správny spis týkajúci sa konfiškácie pôdohospodárskeho majetku vedeného pod č. Kom. 1/46-III., a spol., sa kompletný nezachoval - por. č. I. 332-353). V opačnom prípade by bolo možné uplatniť vady konania po neprimerane dlhej dobe a narušiť tak niekoľko desaťročí trvajúci právny stav. Povinnosť bremena tvrdenia a bremena dôkazu v rámci súdneho konania by tak nad mieru ospravedliteľnú zaťažovala stranu, ktorá sa takým tvrdením dostala do dôkaznej núdze. Ak je určovacou žalobou napádaná (spochybňovaná) konfiškácia majetku (jej proces, účinky, zákonnosť), dôkazné bremeno v takomto konaní zaťažuje vlastníka konfiškovaného majetku, ktorý konfiškáciu spochybňuje, aby preukázal, že nie sú u neho dané zákonné podmienky pre konfiškáciu majetku. Plynutie času je tak závažnou skutočnosťou, ktorej treba priznať faktické účinky (v tejto súv. por. aj Oznámenie Ústavného súdu ČR z 1. novembra 2005)... Nezachovanie kompletného spisu správneho orgánu po dobu takmer sedem desaťročí, obsahujúceho skutočnosti potvrdzujúce spôsob doručenia rozhodnutia konfiškačnej komisie v tom čase osobám zdržiavajúcim sa na neznámom mieste, nie je možné pričítať na ľarchu žalobkyne.

20. Toto rozhodnutie Najvyššieho súdu SR bolo predmetom prieskumu aj Ústavným súdom SR, a to v konaní pod sp. zn. I. ÚS 379/2016 z 29. marca 2017, pričom v tomto rozhodnutí Ústavný súd SR uviedol, že len tvrdenie o vadách v konfiškačnom konaní vydaného rozhodnutia samo osebe nie je spôsobilé účinky konfiškácie spochybníť, lebo právnym titulom prechodu vlastníckeho práva tu nebol tento právny akt, ale dekrét samotný. Podľa správneho názoru dovolacieho súdu v prípadoch, ako je tento, je v záujme spravodlivého rozhodovania uplatňovanie všeobecného princípu, že extenzívnym prístupom nemožno spochybníť, či otvárať záležitosti, ktoré pred mnohými desaťročiami založili právne vzťahy. V sporoch, v ktorých časový odstup od rozhodných skutočností podstatne prekračuje i vydržacie lehoty alebo lehoty skartačné, je požiadavka preukazovať existenciu právnych úkonov (rozhodnutí) nepatričná, lebo aj tu v pochybnostiach platí zásada prezumpcie ich správnosti.

21. V danej veci boli v PK vložke č. 4052 (č. I. 157) ako spoluvlastníci uvedení: E. K. v pomere 2/3 a S. T. v pomere 1/3 a je pravdou, že vo výmere o vlastníctve pôdy číslo 6446/948-10/B je ako bývalý vlastník uvedený len K. E., avšak aj z rozhodnutia Povereníctva Pôdohospodárstva a pozemkovej reformy zo dňa 5. decembra 1947 (č. I. 155), vrátane rozhodnutia Konfiškačnej komisie zo dňa 24. 06. 1948 (č. I. 129), teda listiny, ktorou žalobcovia argumentujú vo svoj prospech, vyplýva, že konfiškácia sa týkala tak majetku K. E., ako aj jeho manželky, pričom len skutočnosť, že vo výmere nie je uvedená, nie je samo osebe spôsobilé účinky výmeru spochybníť a je zřejmé, že pri vydávaní výmeru došlo len k chybe, keď v ňom nebola uvedená manželka K. E., T., rod. S.. Vzhľadom k výmere parc. č. 4081/17, zapísanej v PK vl. č. 4052, podielom K. E. (2/3) a jeho manželky T. (1/3) a výmere, ktorú výmerom nadobudli P. U. a manž. O. (1.00.00 ha) by však aj samotná výmera K. E. postačovala na pridelenie nehnuteľnosti prídelcom, preto odvolací súd dospel k záveru, že pre uvedené pochybenie nie je možné výmer ako verejnú listinu dokazujúcu vlastnícke právo prídelcov P. U. a manž. O. spochybníť.

22. Odvolací súd, rovnako ako súd prvej inštancie sa okrem výmeru o vlastníctve pôdy zaoberal všetkými stranami predloženými dokladmi v ich časových súvislostiach, pričom mal za to, že v kontexte posudzovania predmetného konfiškačného konania je na predložené dôkazy potrebné nahliadať nielen jednotlivo, ale komplexne a vo vzájomných súvislostiach. Odvolací súd, zohľadniac listiny, popísané v bode 10. tohto rozhodnutia, dospel k záveru, že napriek tomu, že Konfiškačná komisia v Nových Zámkoch pod č. 6/48.II vydala dňa 24. 06. 1948 (č. I. 129) rozhodnutie, podľa ktorého K. E. a manž.

T., rod. S. nie sú osobami, na ktoré sa vzťahuje ustanovenie § 2 ods. 1 nar. 104/1945 v znení nar. č. 64/1946 Sb. n. SNR a nar. č. 89/1947 Sb. n. SNR, a preto nie je ich pôdohospodársky majetok skonfiškovaný, toto samotné rozhodnutie nepostačuje pre záver žalovaných, že došlo k dekonfiškácii, pretože následné rozhodnutia príslušných orgánov tomu nenasvedčujú. Aj samotný výmer, od ktorého si žalobcovia odvodzujú svoje vlastnícke právo, bol vydaný až 18. 12. 1948, teda po vydaní tohto rozhodnutia, pričom ide o verejnú listinu dokazujúcu vlastnícke právo prídelcov P. U. a manž. O. a rozhodnutie Konfiškačnej komisie zo dňa 24. 6. 1948 bolo doručované aj PPPR, teda o tomto rozhodnutí museli vedieť, a napriek tomu výmer vydali. Po rozhodnutí konfiškačnej komisie zo dňa 24. 06. 1948 bola tiež spísaná zápisnica zo dňa 7. decembra 1948 a tiež oznámenie Povereníctva zo 06. 02. 1950, ktoré spochybňujú jediný listinný dôkaz, ktorým žalovaní spochybňujú titul nadobudnutia vlastníckeho práva právnymi predchodcami žalobcov. Zo zápisnice zo dňa 7. decembra 1948 je pritom zrejme, že v konfiškácii majetku K. E. sa má pokračovať bez ohľadu na rozhodnutie Konfiškačnej komisie v Nových Zámkoch zo dňa 24. júna 1948, teda z tohto je zrejme, že o tomto rozhodnutí vedeli, a napriek tomu naň nebolo prihladené. Nedôvodná je aj námietka žalovaných v odvolaní, že z bodu 50. napadnutého rozsudku vyplýva, že K. E. boli rozhodnutím Povereníctva pôdohospodárstva a pozemkovej reformy z 01. 10. 1948 nehnuteľnosti skonfiškované. Toto z napadnutého rozsudku nevyplýva. V tejto časti odôvodnenia súd uviedol len to, čo vyplýva z oznámenia Povereníctva pôdohospodárstva a pozemkovej reformy zo dňa 06. 02. 1950, teda to, že K. E. bolo oznámené, že jeho majetok bol Konfiškačnou komisiou v Nových Zámkoch skonfiškovaný a bolo mu oznámené, koľko z tohto majetku bolo ku dňu 01. 10. 1948 odobraté a pridelené prídelcom.

23. Podľa názoru odvolacieho súdu, súd prvej inštancie urobil správne závery ohľadom nadobudnutia vlastníckeho práva právnymi predchodcami žalobcov, no napriek tomu, že žalovaní už vo svojom prvom vyjadrení k žalobe uvádzali, že sporné nehnuteľnosti nadobudli dobromyseľne a v dobrej viere od právneho potomka pôvodných vlastníkov P. Q. a s touto ako s vlastnou nikým nerušene nakladali minimálne od januára 2003, kedy bol povolený vklad vlastníckeho práva, sa touto ich obranou nezaoberal a vec z tohto pohľadu neposúdil, aj keď podľa názoru odvolacieho súdu je to potrebné. Keďže doposiaľ existuje ohľadom predmetných nehnuteľností duplicita v zápisoch v katastri nehnuteľností, ak aj žalovaní nenadobudli vlastnícke právo po svojich právnymi predchodcami dedením a následne kúpnu zmluvou, v súčasnosti sú tak žalobcovia, ako aj žalovaní zapísaní po rozhodnutiach katastra ako vlastníci predmetných nehnuteľností, preto je potrebné, vzhľadom k argumentácii žalovaných, tak v priebehu konania na súde prvej inštancie, ako aj v odvolacom konaní sa vecou zaoberať aj v zmysle ustanovenia § 134 Občianskeho zákonníka a zohľadniť práve tvrdenia strán sporu a nimi predložené doklady rozhodné pre posúdenie veci z tohto pohľadu. V takomto postupe súdu videl odvolací súd porušenie práva žalovaných na spravodlivý súdny proces, ktorý má umožniť každému bez akejkoľvek diskriminácie reálny prístup k súdu, pričom tomuto právu zodpovedá povinnosť súdu vo veci konať a rozhodnúť. Právo na spravodlivý súdny proces je naplnené tým, že súdy zistia skutkový stav a po výklade a použití relevantných právnych noriem rozhodnú tak, že ich skutkové a právne závery nie sú svojvoľné, neudržateľné alebo prijaté v zrejmom omyle konajúcich súdov, ktorý by poprel zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces. Do práva na spravodlivý proces ale nepatrí právo strany, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/04), ani právo na to, aby bola strana sporu pred všeobecným súdom úspešná, teda, aby sa rozhodlo v súlade s jej požiadavkami (I. ÚS 50/04). Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 391 ods. 1 CSP). Právnym názorom odvolacieho súdu je súd prvej inštancie v ďalšom konaní viazaný (§ 391 ods. 2 CSP).

Toto rozhodnutie bolo v senáte prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).
Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).